A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2005. január 20. *

A C-101/04. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Arbeidsrechtbank Gent (Belgium) a Bírósághoz 2004. február 26-án érkezett, 2004. február 17-i határozatával terjesztett elő az előtte

Roger Noteboom

és

a **Rijksdienst voor Pensioenen**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: N. Colneric (előadó), a negyedik tanács elnökeként eljáró bíró, J. N. Cunha Rodrigues és E. Levits bírák,

* Az eljárás nyelve: holland.

főtanácsnok: C. Stix-Hackl,
hivatalvezető: R. Grass,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

— az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében D. Martin, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel (HL 1997. L 28., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 3. o.) módosított és naprakésszé tett, valamint az 1998. június 29-i 1606/98/EK rendelettel (HL L 209., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 308. o.) módosított, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségben mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet (a továbbiakban: az 1408/71 rendelet) rendelkezéseinek az értelmezésére irányul.

2 Ez a kérelem R. Noteboom és a Rijksdienst voor Pensioenen (a továbbiakban: Rijksdienst), belga társadalombiztosítási szervezet közötti jogvitában a nyugdíjasoknak folyósított üdülési hozzájárulás tárgyában került előterjesztésre.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

3 Az 1408/71 rendelet 1. cikke szerint:

„E rendelet alkalmazásában:

[...]

t) »ellátások« és »nyugdíjak« valamennyi ellátás és nyugdíj, azok közpénzekből fizetett valamennyi eleme, az értékállóságot biztosító növekmény és a kiegészítő juttatás a III. cím rendelkezéseire is figyelemmel, valamint a nyugdíjak helyett fizetendő pénzbeli ellátás, illetve a járulékok visszatérítésének formájában kifizetett ellátás;

[...]"

4 A rendelet 4. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„E rendelet alkalmazandó a következő szociális biztonsági ágakat érintő valamennyi jogszabályra:

[...]

c) öregségi ellátások;

[...]"

5 Az 1408/71 rendelet 45. cikke, amely az „Öregség és halál (nyugdíjak)" című III. cím 3. fejezetében található, az ellátásokra való jogosultság megszerzése, fenntartása vagy feléledése esetén a más tagállamok jogszabályai szerint szerzett biztosítási idők összesítésének elvét vezeti be.

6 A fenti 45. cikk (1) és (6) bekezdése szerint:

„(1) Ha a tagállam jogszabályai az ellátásokra való jogosultság megszerzését, fenntartását vagy feléledését a (2) vagy (3) bekezdés értelmében különleges

rendszernek nem számító rendszer keretében biztosítási vagy tartózkodási idő megszerzésétől teszik függővé, az adott tagállam illetékes intézménye, ha szükséges, figyelembe veszi a más tagállamok jogszabályai szerint szerzett biztosítási vagy tartózkodási időt, akár általános, akár különleges rendszer keretében szerezték azokat, akár munkavállalóként, akár önálló vállalkozóként. E tekintetben ugyanúgy veszi figyelembe ezeket az időszakokat, mintha azt az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerezték volna meg.

[...]

(6) A 71. cikk (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja vagy b) pontjának ii. alpontja első mondatának a hatálya alá tartozó munkavállaló teljes munkanélküliként töltött időszakát az érintett munkavállaló lakóhelye szerinti tagállam illetékes intézménye az általa alkalmazott jogszabályokkal összhangban ugyanúgy figyelembe veszi, mintha a munkavállaló utolsó munkaviszonya alatt ezek a jogszabályok vonatkoztak volna rá.

[...]

Ha az érintett személy állandó lakóhelye szerinti országban teljes munkanélküliként eltöltött időszak csak akkor vehető figyelembe, ha a járulékfizetési időszakokat ebben az országban töltötték le, e feltétel teljesítettnek tekintendő, ha a járulékfizetési időszakokat egy másik tagállamban töltötték le."

7 Az 1408/71 rendelet „Munkanélküliek, akik legutolsó munkaviszonyuk időtartama alatt az illetékes államon kívüli tagállamban rendelkeztek lakóhellyel" című, a III. cím 6. fejezetének 3. szakaszában található 71. cikk (1) bekezdése szerint:

„(1) Az a munkanélküli, aki legutolsó munkaviszonyának időtartama alatt az illetékes államon kívüli tagállamban rendelkezett lakóhellyel, a következő rendelkezések szerint jogosult ellátásra:

a) [...]

ii. a teljes munkanélküli határ menti ingázó a lakóhelye szerinti tagállam jogszabályai rendelkezéseinek megfelelően részesül ellátásban, mintha legutolsó munkaviszonya alatt ezen állam jogszabályainak hatálya alá tartozott volna; ezeket az ellátásokat a lakóhely szerinti intézmény nyújtja a saját költségén;

[...]"

A nemzeti szabályozás

8 Az 1994. március 30-i törvénnyel (*Moniteur belge*, 1994. március 31., 8866. o.) módosított, a munkavállalók öregségi nyugdíjáról és túlélő hozzátartozói nyugdíjáról

szóló, 1967. október 24-i 50. királyi rendelet (*Moniteur belge*, 1967. október 24., 11258. o., a továbbiakban: az 1967. október 24-i királyi rendelet) 22. cikke szerint:

„A jelen rendszer alapján nyújtott nyugdíj jogosultjainak évente üdülési hozzájárulás és az üdülési hozzájárulást kiegészítő hozzájárulás biztosítható."

[...]

A jelen cikkben foglalt hozzájárulások nem vehetők figyelembe a szociális ellátások összesítésére vonatkozó szabályok alkalmazásakor és bizonyos juttatások nyújtását megelőző források számításakor."

9 Az 1998. január 27-i királyi rendelettel (*Moniteur belge*, 1998. február 20., 4793. o.) és a 2002. március 4-i királyi rendelettel (*Moniteur belge*, 2002. március 29., 13236. o.) módosított, a munkavállalók öregségi és túlélő hozzátartozói nyugdíjrendszerének általános szabályozásáról szóló, 1967. december 21-i királyi rendelet (*Moniteur belge*, 1968. január 16., 441. o., a továbbiakban: az 1967. december 21-i királyi rendelet) 56. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az öregségi és/vagy túlélő hozzátartozói nyugdíj jogosultjainak évente üdülési hozzájárulást és az üdülési hozzájárulást kiegészítő hozzájárulást kell nyújtani.

Üdülési hozzájárulást és az üdülési hozzájárulást kiegészítő hozzájárulást nem nyújtanak azonban azon év során, amikor a nyugdíj ténylegesen és először kezdődik. A következő év folyamán az üdülési hozzájárulást és az üdülési hozzájárulást kiegészítő hozzájárulást azon hónapok arányában folyósítják, amelyek során a jogosult nyugdíjat kapott a nyugdíj folyósításának első évében. A következő években teljes egészében folyósítani kell e hozzájárulásokat.

[...]

A második bekezdéstől eltérve [...] és e cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, az üdülési hozzájárulást és az üdülési hozzájárulást kiegészítő hozzájárulást attól az évtől kezdve, amelynek során a nyugdíj ténylegesen és először kezdődött, teljes egészében folyósítani kell:

a) öregségi nyugdíj esetén, ha a dolgozók szociális biztonságáról szóló 1944. december 28-i, a tengerészek és a kereskedelmi tengerészek szociális biztonságáról szóló 1945. február 7-i és a bányászok és hasonló munkát végző személyek szociális biztonságáról szóló 1945. január 10-i királyi törvényeket módosító 1969. június 27-i törvény hatálya alá tartozó tevékenység következtében a jogosult előnyugdíjban vagy betegbiztosítási juttatásban, rokkantsági támogatásban vagy kényszerű munkanélküliség miatti járadékban részesült az öregségi nyugdíjra való jogosultság kezdetét megelőző teljes naptári évben;

b) [...]

Az 1996. december 23-i királyi rendelet 5. cikkének (7) bekezdésében foglalt tevékenység következtében szerzett kényszerű munkanélküliség miatti járadékok az előző bekezdés alkalmazása tekintetében megegyeznek az e bekezdésben említett kényszerű munkanélküliség miatti járadékokkal."

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

10 R. Noteboom belga állampolgár, aki Hollandiában dolgozott, de a lakóhelyét Belgiumban megtartotta.

11 Kevéssel a nyugdíjazása előtt munkanélküli lett. Az azt megelőző évben, hogy öregségi nyugdíj folyósítására jogosulttá vált, megszakítás nélkül munkanélküli-ellátásban részesült. Az 1408/71 rendelet 71. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja alapján ezeket a munkanélküli-ellátásokat az adott területen hatályos belga szabályozással összhangban számították ki és folyósították.

12 1999. január 1. óta R. Noteboom öregségi nyugdíjra jogosult a belga munkavállalók rendszerének keretében. 1999-ben ezen a nyugdíjon felül a Rijksdienst 23 069 BEF-ot, azaz 571,87 eurót folyósított számára üdülési hozzájárulás címén.

13 A Rijksdienst a későbbiekben úgy ítélte meg, hogy tévedésből folyósította ezt az összeget R. Noteboomnak, és az 1999. augusztus 18-án közölt határozatával kérte ennek visszafizetését.

14 1999. szeptember 14-én R. Noteboom eljárást kezdeményezett ez ellen a határozat ellen a kérdést előterjesztő bíróság előtt.

15 A kérdést előterjesztő bíróság előtt R. Noteboom úgy érvelt, hogy joga van az üdülési hozzájáruláshoz, mivel megszakítás nélkül munkanélküli-ellátásban részesült az azt megelőző évben, amikor a nyugdíj folyósítására való jogosultsága kezdődött.

16 A Rijksdienst ezzel szemben azt állította, hogy R. Noteboom nem teljesíti az 1967. december 21-i királyi rendelet 56. cikkében foglalt feltételeket. A munkanélkülisége ugyanis nem „olyan tevékenység következménye, amely a belga szociális biztonsági rendszer hatálya alá tartozik". Bár ezeket az ellátásokat ténylegesen a belga állam folyósította, a Rijksdienst szerint a valódi kötelezett az a tagállam, ahol az érintett munkát végzett és munkanélküli lett, jelen esetben a Holland Királyság.

17 A Rijksdienst továbbá úgy érvelt, hogy az üdülési hozzájárulás nyilvánvalóan „nem nyugdíj, hanem *ad hoc* ellátás". Nem tartozik az 1408/71 rendelet tárgyi hatálya alá.

18 A kérést előterjesztő bíróság a Bíróság e területen hozott ítélkezési gyakorlatára, nevezetesen a 171/82. sz. Valentini-ügyben 1983. július 5-én hozott ítéletére (EBHT 1983., 2157. o.) emlékeztet, és az érintett ellátás természetére vonatkozóan különösen a következőket fejti ki:

— az 1967. október 24-i királyi rendelet 22. cikkének személyi hatálya megfelel az öregségi nyugdíjra és a túlélő hozzátartozói nyugdíjra jogosultak hatályának: az üdülési hozzájárulást minden nyugdíjasnak és kizárólag nekik nyújtják;

— a nyugdíjasok üdülési hozzájárulásának pénzügyi forrásai teljesen ugyanazok, mint az öregségi nyugdíj és a túlélő hozzátartozói nyugdíj pénzügyi forrásai;

— az öregségi nyugdíjhoz hasonlóan, a nyugdíj melletti üdülési hozzájárulást azoknak a személyeknek juttatják, akiknek — tekintettel a korukra — már nem kell a munkaerőpiac rendelkezésére állniuk. Az ellátások lehetővé teszik ezeknek a személyeknek a szükségleteikről való gondoskodást;

— az üdülési hozzájárulás azonban átalányösszeg, amely semmilyen mértékben nem függ a kapott fizetés összegétől vagy a megszerzett biztosítási időtől.

19 E körülmények között az Arbeidsrechtbank Gent felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) Az 1967. október 24-i 50. királyi rendelet 22. cikkében és az 1967. december 21-i királyi rendelet 56. cikkében foglalt üdülési hozzájárulás az 1408/71 rendelet tárgyi hatálya alá tartozik-e, és különösen a fenti rendelet 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében »öregségi ellátásnak« minősül-e?

2) Úgy kell-e értelmezni az 1408/71 rendelet 45. cikkének (1) és (6) bekezdését, hogy a Rijksdienst voor pensioenennek, mint illetékes intézménynek, az üdülési hozzájárulást a más tagállamban megszerzett biztosítási idők figyelembevételével kell meghatároznia?

3) Amennyiben a második kérdésre adott válasz nemleges, az 1408/71 rendelet 71. cikke (1) bekezdése a) pontja ii. alpontjának rendelkezése, amely szerint a határ menti ingázó a lakóhelye szerinti tagállam jogszabályai rendelkezéseinek megfelelően részesül ellátásban, »mintha legutolsó munkaviszonya alatt ezen állam jogszabályainak hatálya alá tartozott volna«, csak a munkanélküli-ellátásokra alkalmazandó-e, vagy más, olyan ellátásokra is alkalmazandó, mint az 1967. október 24-i 50. királyi rendelet 22. cikkében és az 1967. december 21-i királyi rendelet 56. cikkében foglalt üdülési hozzájárulás?"

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

20 Első kérdésével, amely az 1408/71 rendelet tárgyi hatályára vonatkozik, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy egy olyan ellátás, mint az 1967. október 24-i 50. királyi rendelet 22. cikkében és az 1967. december 21-i királyi rendelet 56. cikkében foglalt üdülési hozzájárulás, az 1408/71 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében „öregségi ellátásnak" minősül-e.

21 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely ellátás csak akkor tekinthető szociális biztonsági ellátásnak, ha egyrészt nem a személyes szükségletek egyéni és diszkrecionális megítélése alapján, hanem törvényben meghatározott tényállás alapján nyújtják a jogosultaknak, és másrészt az 1408/71 rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében kifejezetten felsorolt kockázatok egyikéhez kapcsolódik (lásd különösen a C-78/91. sz. Hughes-ügyben 1992. július 16-án hozott ítélet [EBHT 1992., I-4839. o.] 15. pontját; a C-85/99. sz. Offermanns-ügyben 2001. március 15-én hozott ítélet [EBHT 2001., I-2261. o.] 28. pontját és a C-333/00. sz. Maaheimo-ügyben 2002. november 7-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-10087. o.] 22. pontját).

22 Az olyan ellátás, mint az alapügyben szereplő üdülési hozzájárulás, teljesíti ezeket a feltételeket.

23 Az első feltételt tekintetében megállapítható, hogy ennek az üdülési hozzájárulásnak a folyósítására vonatkozó rendelkezések, különösen az 1967. december 21-i királyi rendelet 56. cikkének (1) bekezdése, jogszabály által meghatározott jogot biztosítanak a jogosultak számára, és ez a jog automatikusan jár azoknak a személyeknek, akik megfelelnek bizonyos objektív kritériumoknak, a személyes szükségletek egyéni és diszkrecionális megítélése nélkül.

24 A második feltétel tekintetében emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ismételten kimondta, hogy az 1408/71 rendelet hatálya alól kizárt és a rendelet hatálya alá tartozó ellátások közötti különbség lényegében az egyes ellátások jellemzőin alapul, különösen az ellátás nyújtásának a céljain és a folyósítás feltételein, és nem azon, hogy a nemzeti jogszabály szociális biztonsági ellátásnak minősíti-e az ellátást vagy sem (lásd különösen a fent hivatkozott Hughes-ügyben hozott ítélet 14. pontját, valamint a C-245/94. és C-312/94. sz., Hoever és Zachow ügyben 1996. október 10-én hozott ítélet [EBHT 1996., I-4895. o.] 17. pontját).

25 Az alapügyben szereplőhöz hasonló ellátás jogi természetét illetően az üdülési hozzájárulásként történő minősítés ezért nem meghatározó annak megítélésekor, hogy a fenti ellátás az 1408/71 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében öregségi ellátásnak minősül-e.

26 Ezzel szemben meg kell állapítani, hogy az érintett üdülési hozzájárulás jellemzői igazolják, hogy az 1408/71 rendelet 1. cikkének t) pontja értelmében kiegészítő ellátásként folyósított, az 1408/71 rendelet 1. cikkének t) pontja értelmében öregségi ellátásnak tekinthető.

27 Elsőször is az üdülési hozzájárulás nyújtására vonatkozó rendelkezésekből következik, hogy azt kizárólag öregségi és/vagy túlélő hozzátartozói nyugdíj jogosultjai számára folyósítják. A kérdést előterjesztő bíróság ezenfelül felhívta a figyelmet arra, hogy a nyugdíjasok üdülési hozzájárulásának pénzügyi forrásai ugyanazok, mint az öregségi nyugdíj és a túlélő hozzátartozói nyugdíj pénzügyi forrásai.

28 Másodszor, amint a kérdést előterjesztő bíróság megjegyezte, az öregségi nyugdíjhoz kapcsolódó üdülési hozzájárulás lehetővé teszi a jogosultak számára a szükségleteikről való gondoskodást. Amint a Bizottság felhívta rá a figyelmet, ennek a hozzájárulásnak pontosabban az a célja, hogy a nyugdíjasoknak pénzügyi kiegészítést biztosítson, amely számukra esetlegesen lehetővé teszi az üdülést.

29 A kérdést előterjesztő bíróság által hivatkozott tény, miszerint az üdülési hozzájárulás átalányösszeg, amely semmilyen módon sem függ a kapott fizetés összegétől vagy a megszerzett biztosítási időktől, nem kérdőjelezi meg az 1408/71 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében öregségi ellátásként történő jogi minősítését. A Bíróság természetesen megállapította, hogy az ilyen ellátásokat általában a kedvezményezettek saját járulékainak alapján finanszírozzák és nyújtják, valamint az ebben a biztosítási rendszerben eltöltött tagság időtartamának arányában számítják ki (lásd a fent hivatkozott Valentini-ügyben hozott ítélet 14. pontját). A jelen ügynek a jelen ítélet 27. és 28. pontjában megvizsgált körülményei azonban igazolják, hogy az 1408/71 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében öregségi ellátásról van szó.

30 Ezért az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy egy olyan ellátás, mint az 1967. október 24-i királyi rendelet 22. cikkében, valamint az 1967. december 21-i királyi rendelet 56. cikkében foglalt üdülési hozzájárulás, az 1408/71 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében öregségi ellátásnak minősül.

A második kérdésről

31 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az 1408/71 rendelet 45. cikkének (1) és (6) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a lakóhely szerint illetékes tagállami intézmény az alapügyben szereplőhöz hasonló ellátás nyújtásakor a teljes munkanélküliség azon időszakát köteles figyelembe venni, amelynek során az egykori munkavállaló ugyanezen rendelet 71. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja alapján ellátásban részesült, annak a ténynek az ellenére, hogy a munkanélkülisége nem olyan tevékenység következménye, amelynek alapján a fenti munkavállaló az intézmény által alkalmazott jogszabályok hatálya alá tartozott.

32 Ezt a problémát az 1408/71 rendelet 45. cikkének (6) bekezdése szabályozza, ezért elsősorban ezt kell értelmezni.

33 E rendelkezés első bekezdéséből következik, hogy az 1408/71 rendelet 71. cikke (1) bekezdése a) pontja ii. alpontjának a hatálya alá tartozó munkavállaló teljes munkanélküliként töltött időszakát az érintett munkavállaló lakóhelye szerinti tagállam illetékes intézménye az általa alkalmazott jogszabályokkal összhangban ugyanúgy figyelembe veszi, mintha a munkavállaló utolsó munkaviszonya alatt ezek a jogszabályok vonatkoztak volna rá.

34 Ezért az alapügyben szereplőhöz hasonló ellátáshoz való jogot a teljes munkanélküliség azon időszakának figyelembevételével kell meghatározni, amelynek során a határ menti ingázó munkavállaló ugyanezen 1408/71 rendelet 71. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja alapján úgy részesült ellátásban, mintha legutolsó munkaviszonya alatt az intézmény által alkalmazott jogszabályok hatálya alá tartozott volna.

35 Ebből következik, hogy az 1408/71 rendelet 45. cikkének (1) bekezdését nem szükséges értelmezni.

36 Az előzőekre figyelemmel, a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1408/71 rendelet 45. cikkének (6) bekezdése úgy értelmezendő, hogy a lakóhely szerint illetékes tagállami intézmény az alapügyben szereplőhöz hasonló ellátás nyújtásakor köteles figyelembe venni a teljes munkanélküliség azon időszakát, amelynek során az egykori munkavállaló ugyanezen 1408/71 rendelet 71. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja alapján úgy részesült ellátásban, mintha legutolsó munkaviszonya alatt az ezen intézmény által alkalmazott jogszabályok hatálya alá tartozott volna.

A harmadik kérdésről

37 Tekintettel a második kérdésre adott válaszra, a harmadik kérdésre nem szükséges válaszolni.

A költségekről

38 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a nemzeti bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

1) **Egy olyan ellátás, mint az 1994. március 30-i törvénnyel módosított, a munkavállalók öregségi nyugdíjáról és túlélő hozzátartozói nyugdíjáról szóló, 1967. október 24-i 50. királyi rendelet 22. cikkében, valamint az 1998. január 27-i királyi rendelettel és a 2002. március 4-i királyi rendelettel módosított, a munkavállalók öregségi és túlélő hozzátartozói nyugdíjrendszerének általános szabályozásáról szóló, 1967. december 21-i királyi rendelet 56. cikkében foglalt üdülési hozzájárulás az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel módosított és naprakésszé tett, valamint az 1998. június 29-i 1606/98/EK tanácsi rendelettel módosított, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségben mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében öregségi ellátásnak minősül.**

2) **A 118/97 rendelettel módosított és naprakésszé tett, valamint az 1606/98 rendelettel módosított 1408/71 rendelet 45. cikkének (6) bekezdése úgy értelmezendő, hogy a lakóhely szerint illetékes tagállami intézmény az alapügyben szereplőhöz hasonló ellátás nyújtásakor köteles figyelembe venni a teljes munkanélküliség azon időszakát, amelynek során az egykori munkavállaló ugyanezen 1408/71 rendelet 71. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja alapján úgy részesült ellátásban, mintha legutolsó munkaviszonya alatt az ezen intézmény által alkalmazott jogszabályok hatálya alá tartozott volna.**

Aláírások